

Degetel

A fost odata un taietor de lemne tare sarman. Nevasta-sa ii daruise sapte copii, toti numai baieti.

Pe copilul cel mic l-au botezat Degetel, pentru ca nu era mai inalt de-o schioapa. Insa Degetel era cel mai istet dintre toti fratii sai.

Intr-o seara, taietorul de lemne ii spuse nevastei ca sunt atat de saraci, incat nu mai au ce pune pe masa la copii. Taietorul de lemne ar fi vrut sa-i duca pe copii in padure, si sa-i lase acolo. Insa Degetel statea sub masa nestiut de nimeni si asculta toata conversatia parintilor lui.

La inceput, mama copiilor nici nu voia sa auda de asa ceva. Dar taietorul de lemne ii dadu de inteles ca daca vor mai ramane copiii in casa, in scurt timp vor muri de foame cu totii.

Era o decizie greu de luat, dar decat sa-si vada copiii murind de foame sub ochii ei, femeia accepta cele spuse de barbatu-sau: a doua zi, copiii urmau sa fie dusi in padure si lasati acolo in voia soartei.

Degetel se gandea ce sa faca in situatia de fata. Baiatul nu le spuse nimic fratilor sai, ca sa nu-i amarasca.

Apoi se duse la rau, si culese de acolo o gramada de pietricele. Daca le va presara pe drum a doua zi, va gasi usor calea de intoarcere spre casa parinteasca.

A doua zi, taietorul de lemne si sotia lui, isi luara toti copiii si o pornira spre padure, unde chipurile aveau de taiat lemne pentru foc.

Degetel se tinu in urma tuturor, si presara pe drum pietricelele culese in ajun

Cand ajunsera cu totii in inima padurii, taietorul de lemne incepu sa-si faca mestesugul. Totodata, ii trimise pe copii la adunat de vreascuri.

In lipsa lor, taietorul de lemne lega o creanga groasa de un copac, iar cand batea vantul, aceasta scotea niste sunete, de parca cineva ar fi taiat copacii cu toporul. Apoi, isi lua talpasita impreuna cu nevasta-sa, lasand copiii in padure. Mult timp, copiii au crezut ca tatal lor se afla in padure si reteaza copacii de zor, caci ei auzeau zgomotul scos de creanga ce se izbea de copac. Abia intr-un tarziu au descoperit ca fusesera lasati singuri in padure, si i-a cuprins disperarea.

Insa, Degetel le-a spus fratilor sai sa nu se amarasca, intrucat cunoaste el drumul inapoi spre casa parinteasca. Nu vor avea de facut decat sa urmeze drumul indicat de pietricelele aruncate de el, si vor ajunge cu siguranta acasa.

In vremea asta, taietorul de lemne si sotia, care ajunsesera intre timp acasa, primira niste bani de la un om, care le datora de mult suma respectiva. Cu banii aceia, taietorul de lemne o trimise pe nevasta-sa sa cumpere de-ale gurii, iar femeia ii urma sfatul.

Dar, mancarea nu le tihnea defel, tot gandindu-se la copiii lor, parasiti in padure.

Tocmai atunci ajunsera si copiii acasa, iar taietorul de lemne si nevasta-sa nu mai puteau de bucurie

Insa totul a mers bine, pana ce s-au terminat si banii aceia, iar saracia a inceput sa le amarasca zilele. Intr-o seara, taietorul de lemne ii spuse nevasti-si, ca ne mai era de trait cu totii la un loc, asa ca a doua zi, copiii urmau sa fie din nou dusi in inima padurii si lasati acolo sa se descurce cum or sti. Si de data asta Degetel a auzit totul, insa...

... nu s-a mai putut duce dupa pietre la rau, parintii zavorasera bine usa.

A doua zi, au plecat cu totii spre inima padurii. Lui Degetel i-a venit ideea sa presare in urma sa, firimiturile de paine din bucata pe care i-o daduse maica-sa inainte de plecare.

Dupa ceva vreme, taietorul de lemne si cu nevasta-sa au plecat spre casa, desi le era inima grea la gandul ca-si lasa copiii in padure, prada primejdiilor de acolo.

Insa, Degetel si fratii sai au luat calea firimiturilor de paine, si au parcurs o buna bucata de drum spre casa parinteasca.

Dar, la un moment dat, a inceput o ploaie torentiala, iar copiii s-au adapostit in scorbura unui copac. Acolo nu puteau ramane mult timp, caci se lasase noaptea, iar fiarele padurii ii puteau gasi si manca in orice moment. Degetel s-a suit intr-un copac, si s-a uitat in jurul sau dupa o asezare omeneasca. In departare licarea o luminita,

...iar Degetel si cei sase frati ai sai, au pornit-o intr-acolo. Pe masura ce se apropiau, au vazut ca luminita razbate de la fereastra unui castel, si s-au bucurat in sinea lor, la gandul ca au gasit un adapost potrivit peste noapte.

In cele din urma, au ajuns cu totii la poarta castelului. Au batut in usa, iar o femeie le-a deschis. Degetel ii spuse femeii ca sunt sapte frati care s-au ratacit in padure, si cer adapost pentru o noapte. Femeia le spuse ca nu au nimerit unde trebuie, caci casa aceea

este a unui capcaun - sotul ei, care mananca copii mici.

Insa Degetel a rugat-o pe femeia aceea sa-i primeasca in castel, caci acolo era mult mai bine decat afara, unde era si frig iar fiarele salbatice i-ar fi putut ataca in orice moment. Femeia se milostivi de ei, si ii ascunse sub pat, de frica lui barbatu-sau. De alminteri, acestuia ii pregatise un berbec fript, iar femeia se gandea ca poate capcaunul nu va baga de seama prezenta copiilor in casa

Nu trecu mult si aparu si capcaunul. Acesta adu-meca iz de carne frageda, si...

... Luandu-se dupa miros ...

...ii descoperi sub pat pe cei sapte frati. Apoi incepu sa o certe pe nevasta-sa ca de ce a incercat sa-l pacaleasca, ascunzandu-i pe copiii aceia.

Uitandu-se la cei sapte copii, capcaunul isi zise ca acestia sunt numai buni de infulecat, insa...

...nevasta-sa il ruga sa-i crute pentru seara aceea, caci il astepta pe frigare un ditamai berbecul rumenit.

Capcaunul se invoi, dar ii porunci nevastei sa-i hraneasca pe cei sapte copii, iar apoi sa-i culce, ca sa fie tocmai buni de frigare pentru a doua zi. Apoi, capcaunul ispravi berbecul si se culca.

Trebuie spus ca acel capcaun, avea si el sapte fete - fiecare din ele dormea cu o coronita pe cap. Degetel vazu toate astea, si...

... cand fetele adormira el le lua coronitele si le puse pe capetele fratilor sai

Si bine s-a gandit Degetel, caci in timpul noptii, capcaunului i se facuse foame, si isi pusese in gand sa-i infulece pe cei sapte frati. El merse in dreptul patului baietilor, si pipaindu-le capetele, dadu de coronitele cu pricina. Crezand ca acolo dorm fetele lui, ii lasa in pace pe cei sapte frati, si se apropie de celalalt pat.

Apoi, le baga pe toate fetele intr-un sac mare, si cobori cu el in pivnita.

In vremea asta, Degetel si fratii sai, o stersera repede din casa Capcaunului.

Cand Capcaunul ajunse in pivnita, fetele acestuia se trezira si incepura sa tipe. Tatal lor isi dadu seama ca fusese tras pe sfoara si se manie cumplit.

Vazand ca cei sapte frati i-au scapat printre degete, capcaunul striga la nevasta-sa, ca sa-i aduca cizmele fermecate “de sapte poste” , cu care putea ajunge rapid dintr-un loc in altul.

In vremea asta, cei sapte frati se apropiasera foarte mult de casa lor.

Insa, Capcaunul zbura atat de repede datorita cizmelor sale ‘de sapte poste’,...

incat ajunse in scurt timp in apropierea celor sapte frati. Degetel il vazu din departare si le spuse fratilor sai, sa se ascunda intr-o peștera.

Capcaunul se uita in jur, dar nu vazu pe nimeni.

Apoi, simtindu-se obosit de goana de mai devreme, se tolani chiar langa peștera unde se ascusesera cei sapte frati, si adormi imediat.

Degetel le spuse fratilor sai sa stea ascunsi

Degetel, care era foarte istet, isi daduse seama ca fusesera ajunsi din urma de catre Capcaun, pentru ca acesta purta in picioare niste cizme fermecate. Prin urmare, Degetel ii scoase cizmele capcaunului, si...

...se incalta cu ele. Cum cizmele erau fermecate, ele luara de-ndata forma piciorului lui Degetel, venindu-i ca turnate prichindelului.

Apoi, Degetel striga tare in urma Capcaunului, ca pe urmele sale au pornit-o oamenii legii, care vor sa-l pedepseasca pentru toate relele savarsite in trecut. Auzind una ca asta, capcaunul se sperie din cale-afara, si o lua la fuga incotro vedea cu ochii.

Cu cizmele acelea fermecate, Degetel putea ajunge rapid dintr-un loc in altul. Drept urmare, prichindelul s-a tocmnit stafeta la imparatul acelei tari, aducandu-i vesti dupa frontul unde luptau soldatii sai.

Dar vesti despre cei plecati pe front doreau sa afle si rudele soldatilor, asa ca Degetel ajunsese la mare cautare datorita vitezei cu care trimitea stirile dintr-o parte in alta. Imparatul l-a rasplatit cu multi bani pentru iscusinta sa, de asemenea si rudele soldatilor de pe front. Degetel s-a imbogatit in scurt timp, iar cu banii castigati i-a ajutat si pe parintii si fratii sai.